

Prkotiny

31. ledna 2007

č. 14

Povoleno trojetihodným p. t.
ředitelstvím ústavu pro padlá dítku
č. j. 14/2007-01-31

Motto tohoto čísla

Libuše byla kněžna,
čímž není holka běžná

/Josef Kubeček,
30. 3. 2005/

Prkotiny

úvodník

Redakce Prkotin se vlastně omezuje na krabici a několik složek v počítači. Zatímco v počítači mám veškerý pořádek, o krabici to říci opravdu nemohu. A to se mi ještě ke všemu minulý týden vysypala. To, co z ní vypadlo, máte nyní možnost číst...

Báseň

Stojí stojí bedla
ráda by si sedla

Uzala by si pletení
noha už jí dřevění

Moje milá babička
má ráda raná vajíčka

Potom nám je uvaří
a my si pamatujeme za uši
že jsou čerstvá nelepšší

/Dalibor Matějka, 12. 12. 2003/

Abych se nebavila...

Abych se nebavila, musela bych sedět vedle Dominika. Dominik je hrozně tichý a skoro vůbec se s nikým nebaví. Ale já bych se bavila i vedle Dominika.

/Veronika Schmidlová, VIII. třída /

Popis jedné rvačky

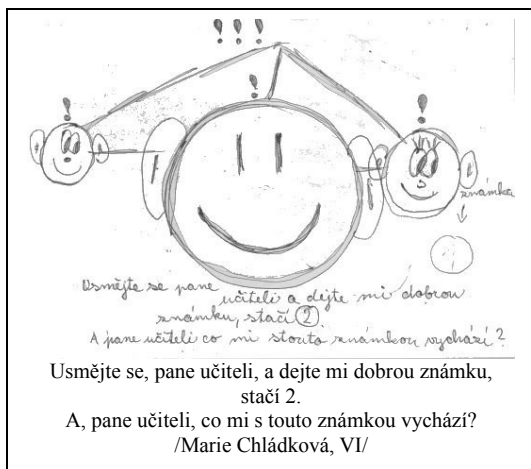
Bylo to velmi záhadné, protože Zdenek spacifikoval Michala, a ten chytil nerva a já, abych ho uklidnil, tak jsem mu začal brnkat na ucho. V důsledku toho mně Honza Buka začal škrit a sedl namne a byla na mně valná hromada. Zdenek mně bránil zuby nechty, ale bylo my to prd platné, protože oni byli 4, a my 2. Bytka trvala tak dlouho, než jste přišel, cca 5 minut.

/Ivo Koutný, VII/

(Redakce upozorňuje na chybně napsaná či nespisovná slova: spacifikoval, nerva, škrit mně, škrit, namne, bránil mně, nechty, prd, my, bytka)

Protože Big Ben (Zdeněk) otravoval, tak jsem se rozhodl, že ho zbiji. Chvilí jsme na sebe pokřikovali, a pak jsme byli v sobě. Moc dobře jsem věděl, že Zdeňka je lehké podkopnout, a tak jsem to udělal. Jak byl na zemi, klekl jsem si na něj. V tu chvíli mě ale chytil Ivoš a strhl mě ze Zdeňka. Chvilí jsme se váleli po zemi, ale pak mě Big Ben se Zdeňkem dostali na zem. Najednou někdo řekl hromada a všichni začali skákat na nás. To chvíli trvalo, než se hromada rozpadla. Znovu jsem pováil Zdeňka, ale Ivoš mě strhl a zase byli na mně. Pomohl mi Honza, který Zdeňka shodil. Já jsem vstal a začal jsem se mlátit Ivošem. V tu chvíli jsem uviděl vás a bylo po všem. Naše bitka skončila nerozhodně. Jistě si někde Zdeňka najdu a pak to s ním vyřídím pořádně, a bude to brzo! /Michal Cukr, VI/

(Redakce je zmatena. Že by se rvačky zúčastnili dva Big Benové? Anebo autor neudržel myšlenku?)

Co bych dělala, kdybych byla v době kamenné?

Nasbírala bych bobule, jahody, maliny a kořinky. Rozdělala bych oheň. Utkala bych si šaty. A šla bych najít přátele, se kterými bych žila. Postavili bychom vesnici. Rozdělili bychom si práci. A já bych začala vařit jídlo na velkou hostinu, protože si při ní zvolíme vůdce. Udělala bych mnoho placek, ryby, pečené prase. Vzala bych maliny, jahody, borůvky, ostružiny a dala bych je do velké misky. Potom bych vzala lesní med, který bych rozlila do malých misek.

/Kateřina Pavelová, VI/

Pedagog ve výslužbě odpovídá I

Myslíte, že bude letos padat sníh?

* To vám neprozradím, na co byste se pak těšili?

Jak obvykle voláte do lesa?

* Arane, k noze!

Proč nesmím číst knížky?

Nesmím číst knížky
mohly by mě kousnout
byl bych potom pokousaný
a nemohl bych usnout

Potom bych byl ospalý
celou školu
a dějepis by byl přišel
v štolu
(to jako do háje)

/Pavel Lexmaul, 16. 11. 2005/

Pozor!

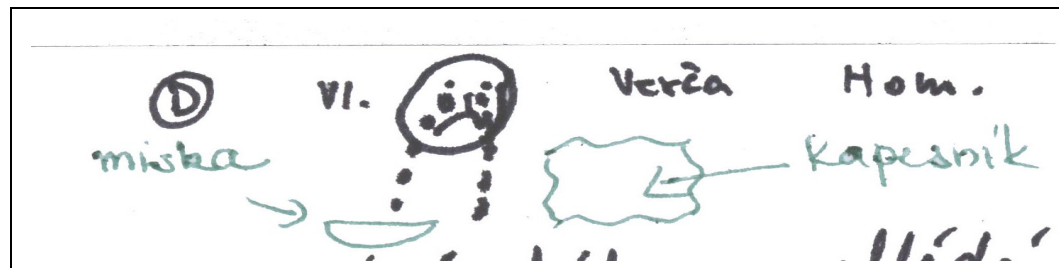
Důležité poselství: čumte se furt panu učitelí ...
..... na boty. Musíme docílit toho, aby se taky
podíval, co tam má! /???

Já na pustém ostrově (s gumou)

/guma = pryž; prostředek k odstraňování textu napsaného tužkou/

Stalo se to už před 50 lety, ale pamatuji si to, jako by to bylo včera. Ocitl jsem se na pustém ostrově a měl jsem jen gumu. Časem jsem se rozhodl prozkoumat celý ostrov. Abych pravdu řekl, nic zvláštního tam nebylo. Kromě jednoho indiánského Kmene. Zprvu jsem se jich bál, ale časem jsem zjistil, že jsou mírumilovní a přátelští. Tak jsem se zabydlel v jejich vesnici a přijal jejich zvyky. Za rok už mi to ani nepřišlo, ale stále jsem myslel na domov, na mou milou ČR. Jednoho dne se mi začalo tak stýskat po domově, že dalších 10 měsíců byla má jediná starost, jak se dostat zpět. Tu jsem si vzpomněl na gumu. Začal jsem smlouvat se samotným náčelníkem. Má guma jim přišla jako velký zázrak, tak jsem ji vyměnil za loď se zásobami. Vypustil jsem ji na moře a rychle na ni vskočil. Plavil jsem se asi 2 měsíce a už mi docházely zásoby. Náhle jsem spatřil loď, byla to ta nej nej loď a začal jsem mávat a křičet jak o život. A všimli si mě. A dál si to už domyslíte. Vzali mě na palubu a ...

/Vojtěch Danzmajer, VIII/

Proč bych chtěl vydržet v téro škole:

- protože jsou tu dobří učitelé
- protože znám spolužáky
- protože máme dobrou učebnu fyziky a chemie
- protože máme informatiku
- protože to mám blízko do Netopejra (bohužel už neexistuje, pozn. redakce)
- protože to není až tak daleko
- protože máme často ředitelské volno
- protože máme dobrý rozvrh
- abych byl chytrý
- protože se neposmívají, že chodím do kostela

/DANIEL BERGER, 24. 9. 2003/

Abecední báseň

Až	Lýtkům.
Bude	Mě
Cecilka	Neodmítne,
Dokonalou	Odmítne
Evropskou	Petra
Fotografkou,	Rysického
Gentlemaní	Svým
Hodí	Šarmem.
Iris	
Jí	/Marcela Mikšíková, IX/
K	

Vrána a sýr
/Tereza Přerovská, VIII/

Na krmelci seděla
vrána hloupá měděná
v zobáku drží sýra
jež si uloupila

Jak to liška ucítila
pušku rychle uchopila
a běžela za vůní
která jí tolik voní

Teď už sedí u krmelce
oblizuje si své líce
Vrána kouká vyděšeně
na lišku jež se strašně směje

Liška pušku uchopila
a na vránu zamýřila
vrána se vydělala
a sýr na zem upustila

Liška sýr vzala
a pryč utíkala

(Všimli jste si? Máme nové vy-
jmenované slovo po „m“ – mýřit.)

Pyšné děvče

Když jde kolem levného obchoďu, nezajímá ji vůbec nic. Jen projde s nosem nahoru a rychle pryč. I na všechny lidi je velice nepřijemná a drzá. Nebaví se s nikým, kdo je pod „její úroveň“. Když jí máma dá svačtinu, vezme si ji, ale nato ji zahodí do koše. Zajde si raději koupit dobrotu do KFC. Do města chodí pouze s kamarádkou, která je stejně bohatá jako ona.

OLGOJ CHORCHOJ

= bájný mongolský červ, který je schopen nezjištěným způsobem zabíjet na dálku

OLGOJ JE STARÉ ČESKÉ JMÉNO. OLGOJ NEJRADĚJI ZPÍVÁ CHORÁLY, COŽ JE TAKÉ ZAHRNUTO V JEHO DRUHÉM JMÉNĚ. ŽIJE NEJČASTĚJI V KOSTELE. ŽIVÍ SE KAMENNÝMI SOCHAMI, COŽ ZVYŠUJE JEHO SCHOPNOST HALEKAT CHORÁLY. JE TO VELMI ZAJÍMAVÝ ŽIVOČICH. /MARIE JANÍČKOVÁ, VIII/

MILÁ DRAHÁ PANÍ

PÍŠI VÁM PSANÍ
MILÁ DRAHÁ DÁMO
JE MI O VÁS ZNÁMO
ŽE VAŠE KRÁSNÉ ZRAKY
VYPADAJÍ JAK TMAVÉ MRAKY
ŽE VAŠE PUSINKA
JE ČERVENÁ JAK BRUSINKA
UTÁPÍM SE V MUCE
A ČEKÁM AŽ MI DÁTE RUCI
VŽDYŤ JSTE MOJE KVĚTINKA
NĚŽNÁ JAK KOPRETINKA

/IVO KOUTNÝ, VII, 21. 4. 2005/

Rozhovor s panem učitelem

Proč jste se stal učitelem?

Protože nesnáším děti.

Baví vás práce učitele?

Һроџв/ моч. (cenzurováno)

Kterou třídu ve škole máte nejraději?

Počítačovou.

Proč jste si vybral obor dějepis a čeština?

Protože nic ostatního není věda.

Jaké máte záliby?

Trápit malé děti, psát diktáty a chodit do čajovny.

A teď otázka na tělo – myslíte si, že jste oblíbený?

Rozhodně.

/Kateřina Pavelová, VII; Veronika Borková, VII/

Akronym

**Enormně
Velká
Omamně
Ukcecaná
Šikovná
Evička
výKruťová**

/Eva Uýkrutová, IX/

/Marie Ryliaková, VIII/

Olgoj chorchoj

Druh příšery, zřejmě název velkého podzemního červa, co se rád dívá na orloj.

/Tobiáš Kučera, VIII/

Autor(ka) neznámý,
možná Mája Zemanová, VII

Co udělám pro to, abych měl(a) příští pololetí lepší výsledky (24. 1. 2006):

- **Budu s láskou vzpomínat na Vás a budu se z hodiny na hodinu učit a budu se snažit logicky myslet. /A. I./**

- **Nebudu drzý a budu se snažit a nevyrušovat. /I. Š./**

- **Budu se víc učit, sednu si vedle spolužáky, která mě bude míň rozptylovat. Budu se dívat jenom na učitele, na tabuli a do sešitu. Budu se moc snažit... /X. V./**

- **Začnu se učit, dávat pozor, vyvolávat se. Vykonávat domácí úkoly. Být zábavná. Mít dobrý známky z písemek a na vysvědčení.**

Snažit se, ať to chápu. /D. Š./

Včelička
(První divná báseň)

*Letěla jedna včelička
vypichla si očička
spadla do rybníčka
a sežrala ji žabička*

/Jan Lukeš, 11. 3. 2004/

Studie kytičky /Kristina Kvapilová, VIII. třída/
a pletence ramenního /Zdeněk Navrátil, sborovna/

Popelka (pohádka s vloženou slabikou)

Žimala byčila ječidna dívpeka – Popelnika – s otvicem, s macešachou a nevlastčani sestrnirou. Jedmanou přičijel otvitec na podtrh, odkudči přivavezl macešaše a sestniře šamuty a Popelnice jen tři oříprašky. V ořípraškách byčily kráprosné šamuty, kteširé si Popelnika obléprokla na plespod, kde potčákala primuce a titen ji kapak požámedal o paruku.

/Mája Zemanová, VII/

Okraje

Až budu učitelkou, vysvětlím žáčkům, že okraje jsou velice důležité a dobré pro úpravu. Jestli nějaký uličník okraje nebude mít, zeptám se ho na důvod. Potom si je bude muset do příštího dne udělat, jinak si je bude dodělávat po škole. Takto bych to asi dělala.

/Tereza Dvořáková, 25. 3. 2004/

Trest

Dnes v hodině jsem nebyl moc hodný. Když jsem tam tak seděl, napadlo mě, že bych si mohl dát na hlavu košili a škvírou mezi knoflíky prostrčit nos. Určitě jsem vypadal jako blázen. Ale panu učiteli to nepřípadalo legračně a poslal mě za dveře. Po hodině mi řekl, že mám být po škole. Proto píši toto vypravování.

/Jan Buka, 3. 5. 2004/

(Redakce: Popis, pane Buko, prostý popis děje!)

Abecední báseň

mnemotechnická pomůcka pro děti i pokročilé

Á, bé, cé, dé,
kočka přede,
é, ef, gé, há,
kuře běhá,
chá, í, je, ká, el,
kozel někam šel,
em, en, ó,
kuře šlo,
pé, er, es,
štěkl pes,
té, ú, vé,
to je blé,
ix, ypsilon, zet,
to nám řek děd.

/Máři KořenKová, VI, Veve Schmidlová, VI,
Tereza Dvořáková, VI/

Myška

(Druhá divná báseň)

Sedí myška v rohu
v pastičce má nohu
sedí tiše občas pípne
stejně brzo chčípne

/Jan Lukeš, 11. 3. 2004/

Jak to bylo po svatbě?

Popelka se vdala a princ jí dal čtvrtý oříšek. Byl v něm kůň. Přečráníný kůň. A tak kamarádila s koněm a jezdila na něm s princem a byla šťastná až do smrti.

/Pavel Lexmaul, 22. 2. 2005/